

MŁODZIEŻOWY MIESIĘCZNIK POWIATOWY

Login

Maj 2018 nr 1 (64)

GAZETA BEZPŁATNA
ISSN 2081-7177

Renowacja kąpieliska
miejskiego w Gryficach

SPÓŁCZENSTWO

s.7

Ostatnia mobilność w Polsce i uroczyste zakończenie programu Erasmus+

The last mobility in Poland and the ceremony of the end of the project

ERASMUS+ s.2

Miniprzedsiębiorstwo PolPaper
z "Chrobrego" finalistą
ogólnopolskiej edycji konkursu
PRODUKCII 2018

Z ŻYCIA SZKOŁY

s.5

Młodzieżowe miniprzedsiębiorstwo jest innowacyjnym programem edukacyjnym, w którym uczniowie zakładają w szkole realnie działającą firmę.

"Chrobry" w finale wojewódzkiego
konkursu "Nastoletnie
samobójstwa - przymus
czy wybór? Jak zapobiegać?"

Z ŻYCIA SZKOŁY

s.5

Licealiści pokazują, że zawsze można szukać pomocy. Wskazują, jak wygląda system wsparcia dla osób będących w kryzysie. Głośno mówią o tym, że warto rozmawiać o swoich problemach z najbliższymi, przyjaciółmi, znajomymi ze szkoły, a nawet pedagogiem i psychologiem szkolnym.

Mundial coraz bliżej. Poznaj rywala

SPORT

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018

s.11

Coraz większymi krokami zbliżają się Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej 2018. Święto fanów będzie trwać od 14 czerwca do 15 lipca. Mecz otwarcia wystartuje o godz. 17:00 czasu polskiego na stadionie Łużniki w Moskwie. Zmierzą się w nim gospodarze – Rosja – i Arabia Saudyjska.

INFORMACJA

Ostatnia mobilność w Polsce i uroczyste zakończenie programu Erasmus+

W Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego w Gryficach odbyła się ostatnia mobilność w Polsce i uroczyste zamknięcie trzyletniego projektu "Ostatnia szansa – zachowanie bioróżnorodności dla następnych pokoleń". Udział w mobilności wzięły partnerskie szkoły z Hiszpanii, Rumunii, Turcji oraz Włoch.

Uczestnicy mobilności w Polsce wzięli udział w happeningu i przemarszu ulicami miasta pod hasłem "Restytucja i reintrodukcja gatunków zagrożonych". Uczniowie zwiedzili również najpiękniejsze zakątki naszego kraju, m.in. Gdańsk, Gdynię i Sopot. W Trójmieście, na Uniwersytecie Gdańskim, zostały przeprowadzone wykłady i laboratoria w grupach międzynarodowych. Młodzi odwiedzili także Woliński Park Narodowy i uczestni-

czyli w warsztatach przyrodniczych.

Uroczyste zakończenie mobilności w Polsce odbyło się 20 kwietnia br. w Centrum Rozrywki Rodzinnej "Kapitol" w Gryficach. W ceremonii wzięła udział młodzież "Chrobrego", przedstawiciele szkół partnerskich oraz zaproszeni goście, m.in. Zachodniopomorski Kurator Oświaty Magdalena Zarębska-Kulesza oraz Starosta Powiatu Gryfickiego Kazimierz Sać. Uczniowie zapre-

zentowali ostatnią aktywność oraz podsumowali trzy lata projektu "Ostatnia szansa – zachowanie bioróżnorodności dla następnych pokoleń". Zwieńczeniem uroczystości było wręczenie uczestnikom certyfikatów udziału.

Patronat nad wydarzeniem objeli: Tomasz Hinc (Wojewoda Zachodniopomorski), Magdalena Zarębska-Kulesza (Zachodniopomorski Kurator Oświaty), Ryszard Mićko (Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego), Ovidiu Dranga (Ambasador Rumunii), Joaquin Tamara Espot (Radca do spraw edukacji w Ambasadzie Hiszpanii i Ambasador Hiszpanii) oraz Kazimierz Sać (Starosta Powiatu Gryfickiego).

Specjalnie dla naszych Czytelników uczestnicy Erasmus+ podzielili się swoimi wrażeniami z udziału w programie.

Redakcja

Uczestnicy programu z certyfikatami. Fot. Starostwo Powiatowe w Gryficach.

TURKEY

I didn't know that it would be such a great adventure...

I'm Kuba Ogrodowczyk. I attend the class I "c". It's a math class. I took part in this year's mobility to Turkey in Erasmus+ project (which was co-financed by the European Union). This project gives huge possibilities. I could experience the culture, traditions and history of few foreign countries. Besides, I learned a lot of valuable informations about alternative sources of energy and their importance nowadays and in the future. For me the most important aspect of the mobility was the ability to increase language skills by using it in everyday situations.

When I applied to participate in this project, I didn't know that it would be such a great adventure and that I would learn so many new things. I was able to overcome my shyness and talk with friends from Spain, Romania, Turkey and Italy. Owing to my participation in this mobility, I met a lot of interesting and smart people, with whom I still stay in touch for the foreseeable future. The journey was one of the best experiences in my life. The atmosphere in Turkey and the

friendly attitude of every Turkish person made me not want to come back to Poland. We even started planning to meet together some time in the future.

I am really happy that I could participate in this project. I will do everything to be able to take part in the next editions of the project. I encourage you all to get involved in similar activities because thanks to them, we have new possibilities and we look at the world differently.

ITALY

Unforgettable moments

Last year, I had a chance to take part in Erasmus+ students exchange in Italy. During the seven-day visit in this sunny country we were sightseeing the most beautiful part of Naples, Caserta, Rome, and of course Aversa, which is a family city of participants of the project. The hosts provided a lot of attractions and after all day, full of awesome adventures, we could rest in the cosy flat of our new friends.

All the travel was incredible and worth to remember. I took part in the lessons and I learned a lot of interesting things. In my spare time I spent lovely moments with Raffaello, Teresa, Mariacristina. I also met their friends so I had to use English all the time. Their language skills were on different levels what made our conversation very funny. Language barrier did not interfere us with communication. Furthermore, they taught me a few words in Italian, Spanish and Romanian.

It was incredible experience. The other cultures and languages mixed with each other gave me beautiful memories which I will never forget. I think that everyone should, at least once, take part in a similar project. There are unquestioned advantages like gaining knowledge, new experiences, and above all, friendship.

Patrycja Senderska

My exchange in Italy

The mobility in Italy in 2017 was an unforgettable experience for me. Thanks to the project I could get to know not only the culture of

Italy, but also the countries of other people who came to Italy, such as Romania, Turkey or Spain. As the mobility was in Italy, it was about this country and its inhabitants that I gained the most memories. Although the mobility lasted only a week, I felt like I was with people I had known for a long time. The family which hosted me at that time was already oriented to treat me as a family member, and there was no language barrier in our relations. Although the parents of my Italian partner did not speak English at all, and I did not speak Italian, it was not a problem for us. People from Italy make a lot of gestures and that helped a lot. The whole mobility depended on the host families, thanks to them me and my friends had a great time in Italy. Although I have learned a lot about another culture, I can not forget about organized presentations, films, workshops on biodiversity and environmental protection. They

were educational allowed us to learn more about the participants of the mobility. Erasmus gave me the opportunity to meet new people and well-organized time did not give me a chance to get bored. In my opinion this project is great and polished. I can only complain that it was too short because it was an unforgettable week.

Lukasz Zubrzyński

SPAIN

My mobility to Spain – beautiful and sunny Huelva

The trip to Spain as part of the Erasmus + project was one of the best experiences in my life. The first thing that delighted me when I arrived there was the place itself - beautiful and sunny Huelva, full of phenomenal monuments and areas that make up the unique atmosphere of the entire city. It was there where we spent most of our free time in the company of other participants, whom I will not forget for a long time. Our Spanish hosts were always happy and full of energy. They welcomed us warmly and organised our free time during which we became very close to each other. Afternoons and evenings spent together brought unforgettable memories. Meetings in restaurants, bowling alleys, shopping malls or ordinary outings to the city center were in this group like holidays with friends. I regret the most that I had to come back and leave great friends, but thanks to

the Internet we are still in touch. Besides, during the mobility in Poland I will meet some of them so we didn't have to say goodbye forever.

The trip was, of course, a chance to improve my English speaking skills as all week we were using it to communicate. Thanks to this exchange I also fell in love with Spanish and now I have a lot of motivation to study it.

To sum up, it was a very intense week, with a lot of things going on. The days were filled with activities from morning till night. Each day was different, but thanks to the great atmosphere - one better than the other.

Marcin Barański

Spain is not only one of a kind place full of amazing architecture...

I remember my stay in Spain very well. I was surprised by the hospitality and amiability of the hosts. The

town itself hid many attractions and beautiful, historic buildings.

I remember the trip to Seville the most and its beautiful, breathtaking architecture.

During the free time, the hosts took us to the top of the Metropol Parasol, from which we could see the whole city. It was one of the most beautiful views in my life. We also visited the Plaza de Espana, where we watched the flamenco show. The lectures that were carried out at school had a significant impact on developing our skills. Owing to the fact that we communicated in English during our stay, we learned to use it fluently and without hesitation.

After classes, we usually spent our free time meeting with the whole group, trying the Spanish cuisine and socialising. Given the opportunity, I would return to this beautiful place.

The trip helped me deve-

SPAIN & ITALY

My experience with Erasmus+

Learning languages during traveling is the option for young generation. They are open for new cultures and making friends with people from abroad. That's why I took part in Erasmus+ project.

I'm that lucky that I have visited two countries: Spain in my first year of high school and Italy in the second. Both exchanges were very well organized and I don't regret taking part in them. If I had to choose between them, without any doubts I would say: Spain. I think the difference comes from

the attitude of Spanish and Italian teenagers. My friend from Huelva (Spain) was very cheerful, talkative and energetic. On the other hand, my friend from Aversa (Italy) was calm and gentle. Those two friendships are total opposites. None of the activities were boring or tiring. I've learnt a lot of important things, taking into consideration that I study extended biology and chemistry. The lessons which we attended in Spain were about protection of biodiversity, national parks etc. Italian exchange

concerned environment protection, especially the way of dealing with rubbish.

Overall, I can say that I am really glad that I took part in the Erasmus+ project. I made new friends and I saw places which I had never visited before. It was great experience and I'm really thankful that I could participate in these two exchanges. If you are someone who is open for new people and cultures, this project is for you, but remember that it involves a lot of hard work and hours spent in school after classes.

Magda Urban

lop my artistic skills and satisfy needs of artistic development.

Spain is not only one of a kind place full of amazing architecture and sights but

also offers a lot in terms of culture and unique customs. The host families were really eager and keen on teaching us how to prepare Spanish delicacies.

In my opinion everyone should at least once in his lifetime meet with this culture, people and customs as it is really worth it.

Eliza Wojdyło

WYWIAD - Z DYPLOMEM GENIUSZA

Klaudia Sudoł: - Przyszłym uczniom „Chrobrego” gratuluję wyboru najlepszej szkoły!

Z Klaudią Sudoł – tegoroczną absolwentką Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego z tytułem „Prymusa Szkoły” – rozmawia Karolina Błada.

Karolina Błada: Klaudio, na początku pragnę Ci pogratulować. Zdobyłaś tytuł „Prymusa Szkoły”. Czy to wyróżnienie było Twoim celem?

Klaudia Sudoł: Muszę przyznać, że nie. Również nie spodziewałam się, że nim zostanę. Starałam się jak najwięcej czasu poświęcać nauce, chciałam zdobyć wiedzę, aby czerpać z niej satysfakcję i dobre samopoczucie, a zaangażowanie w życie szkoły sprawiało mi przyjemność. Tytuł „Prymusa Szkoły” był dla mnie miłym zaskoczeniem oraz ogromnym wyróżnieniem, z którego jestem niezmiernie dumna.

KB: Młodzież różnie podchodzi do nauki. Dla jednych to szkolny obowiązek, inni uczą się, bo sprawia im to przyjemność. Mają swoje pasje i cele. Czym jest dla Ciebie nauka?

KS: Nauka jest dla mnie, przede wszystkim, przyjemnością. Oczywiście, niektóre przedmioty lubi się bardziej, a inne mniej. Dla mnie pomnażanie wiedzy z większości przedmiotów wiązało się z zainteresowaniem, a nauka języka polskiego – pasją. Rzadko zatem zdarzało się, że uczyłam się „z obowiązku”.

KB: Jak oceniasz swoją wiedzę i umiejętności?

KS: Jestem zadowolona ze swojej wiedzy, lecz nie lubię jej oceniać, myślę, że od tego

są nauczyciele. W liceum nauczyłam się bardzo wiele. Nasza szkoła dała mi nie tylko możliwość wzbogacenia wiedzy, ale też rozwinięcia swoich umiejętności i charakteru. Czuję, że w ciągu trzech lat bardzo się rozwinęłam, a nauka stała się moją pasją. Liczne projekty edukacyjne, zajęcia i wyjazdy sprawiły, że mogłam przekraczać granice własnej nieśmiałości oraz rozwijać swoje mocne strony.

KB: Jak wspominasz trzy lata w liceum?

KS: Wspominam z uśmiechem na twarzy. Pobyt w naszej szkole wiązał się z wieloma wspaniałymi, czasem zabawnymi, a czasem wzruszającymi wydarzeniami, których nie można zapomnieć. Zawsze towarzyszyła mi zyciowa atmosfera i poczucie wsparcia. W pierwszej klasie moi przyjaciele i ja byliśmy trochę zagubieni, niepewni, lecz szybko znaleźliśmy nić porozumienia z nowymi nauczycielami i kolegami. W drugiej klasie czuliśmy się pewniej, często staraliśmy się angażować w życie szkoły, zacieśniliśmy znajomości i zaprzyjaźniliśmy się z nauczycielami. W trzeciej klasie nie opuszczały nas myśli o zbliżającej się maturze, dlatego wspieraliśmy się w nauce, staliśmy się bardziej odpowiedzialni. W ostatnich tygodniach czuliśmy, że wkrótce nadejdzie

Klaudia Sudoł (z prawej) z Magdaleną Górską, koleżanką z klasy. Fot.: autorskie.

czas pożegnania ze szkolnymi murami, chcieliśmy jak najwięcej czasu spędzić razem. Jest mi przykro, że nie będę mogła powtórzyć wspaniałych chwil przeżytych w liceum. Przede wszystkim będę tęsknić za wychowawcą oraz nauczycielami, którym wiele zawdzięczam. Zawsze mogliśmy na nich liczyć, pomagali nam, wspierali w trudnych chwilach. Nawiazaliśmy z nimi wspaniałe relacje.

KB: Które wydarzenie z życia szkoły utkwiło Ci w pamięci i nie zapomnisz go do końca życia?

KS: To trudne pytanie, ponieważ w naszej szkole dużo się dzieje, trudno wskazać...

KB: Bardzo się cieszę, ale na pewno jest takie jedno, wyjątkowe...

KS: Myślę, że najdłużej w mojej pamięci pozostanie czas wymiany polsko-niemieckiej. Wtedy do naszej szkoły przyjechali przyjaciele z Tostedt. Wraz z moimi partnerkami z wymiany, Leną i Nelą, spędziłyśmy cudowne chwile. Podczas zajęć w naszej szkole, wyjazdów oraz różnych aktywności mogłyśmy się poznać, świetnie się przy tym bawić. Stałyśmy się przyjaciółkami i jesteśmy w stałym kontakcie.

Trudno jednak zapomnieć o innych wydarzeniach, które tylko pozornie wydają się zwyczajne. Nigdy nie zapomnę klasowej wigilii, Dnia Nauczyciela, klasowego wyjazdu do Gdańska czy zakończenia roku. W trakcie edukacji utwierdziłam się w przekonaniu, że „Chrobry” był najlepszym wyborem. W szkole mogliśmy być sobą, każdy z nas rozwijał swój charakter.

KB: Klaudio, życzę Ci kolejnych sukcesów!

KS: Dziękuję. Życzę wszystkim kolegom i koleżankom naszej szkoły, aby mieli również miłe wspomnienia. Przyszłym uczniom „Chrobrego” gratuluję wyboru najlepszej szkoły!

W OBIEKTYWIE

MATURA 2018

ZAPOWIEDŹ

Po pierwsze: wymiany. Uczniowie z Tostedt i Güstrow w Gryficach

Spółeczność Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego w Gryficach po raz kolejny odwiedzą uczniowie z niemieckiego Tostedt. Młodzież pojawi się w murach „Chrobrego” 1 czerwca br. Wymiana z zaprzyjaźnioną szkołą potrwa tydzień, w tym czasie młodzież weźmie udział w zajęciach szkolnych, pozna polską kulturę i najciekawsze zakątki naszego regionu. Licealiści, nie mogąc się doczekać przyjazdu swoich rówieśników, opublikowali na profilu facebookowym szkoły krótką zapowiedź:

Endlich nur eine Woche! Wir sehen uns am Freitag. Wir können es kaum erwarten Euch zu treffen!

Z kolei już w poniedziałek, 28 maja br., w wymianie polsko-niemieckiej wezmą również udział uczniowie Szkoły Podstawowej (przy ul. Wałowej). Spółeczność szkolna przyjmie swoich rówieśników z Güstrow. Wymiana potrwa do 1 czerwca br. W tym czasie młodzież zwiedzi nasz region, m.in. Kołobrzeg, rozwinie swoje umiejętności językowe oraz zawiąże nowe znajomości i przyjaźnie.

Więcej o wydarzeniu i przebiegu wymiany – w następnym numerze „Logina”.

Natalia Ratajczak

Uczniowie „Chrobrego” pozdrawiają swoich niemieckich rówieśników. Fot.: „Chrobry”.

Uczniowie Szkoły Podstawowej nie mogą się doczekać przyjazdu niemieckich rówieśników. To nie pierwsza wymiana ze szkołą z Güstrow. Można powiedzieć, że wpisała się ona na dobre w kalendarz najważniejszych wydarzeń szkoły. Fot.: Szkoła Podstawowa.

ZAPOWIEDŹ

Tylko w „Chrobrym” - Turniej Gier Komputerowych

Po raz pierwszy w Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego w Gryficach zostanie zorganizowany Turniej Gier Komputerowych. Do udziału w rozgrywkach w League of Legends zapraszamy uczniów szkół gimnazjalnych i uczniów „Chrobrego”.

Więcej informacji oraz regulamin wydarzenia na stronie: www.lochrobry.pl

INFORMACJA

Miniprzedsiębiorstwo PolPaper z "Chrobrego" finalistą ogólnopolskiej edycji konkursu PRODUKCIK 2018

Młodzieżowe miniprzedsiębiorstwo jest innowacyjnym programem edukacyjnym, w którym uczniowie zakładają w szkole realnie działającą firmę.

Celem programu jest przygotowanie uczniów do prowadzenia własnej działalności gospodarczej, pokazanie szans i zagrożeń wynikających z samozatrudnienia oraz kształtowanie niezbędnych postaw i umiejętności w zakresie przedsiębiorczości.

W Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego w Gryficach zostało założone miniprzedsiębiorstwo "PolPaper", które zajmuje się wytwarzaniem z masy papierowej m.in. kartek okolicznościowych, świeczników, a z niepotrzebnych butelek otrzymuje oryginalne wazony. Podczas pierwszych etapów przedsiębiorstwa uczniowie produkowali ekokosmetyki, czyli kule do kąpieli, kawowy peeling oraz żelki kąpielowe. Oczywiście – wszystkie produkty firmy "PolPaper" są wykonywane ręcznie przez uczniów naszego liceum i są w 100% ekologiczne.

Liceum bierze udział (w

Stoisko promujące "PolPaper" w Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego w Gryficach. Fot.: "Login".

związku z miniprzedsiębiorstwem) w konkursie PRODUKCIK. W tegorocznej edycji uczniowie zostali laureatami w pierwszej części konkursu i w dniach 5-6 czerwca br. zaprezentują efekty (w formie prezentacji multimedialnej) kilkumiesięcznej pracy w trakcie finału, który odbędzie się w Warszawie.

Młodzież z miniprzedsiębiorstwa prowadzi własną firmę, i tak jak w każdej firmie musi wywiązywać się z różnych obowiązków, m.in. z prowadzenia księgowości, pisania raportów czy podejmowania działań marketingowych. Na potrzeby Ogólnopolskiego Konkursu na

Najlepsze Młodzieżowe Miniprzedsiębiorstwo PRODUKCIK, firma "PolPaper" przygotowała filmik promujący swoją działalność.

W Warszawie firmę "PolPaper" zaprezentują: Maciej Sygdyziak, Dominik Balcerzak, Sara Karcz oraz Rozalia Olszewska. Opiekę nad projektem sprawuje Natalia Lis, nauczyciel.

W ubiegłym roku miniprzedsiębiorstwo "FOLK-SELF" z "Chrobrego" odniosło ogólnopolski sukces. Młodzież zaprezentowała Polskę w konkursie europejskim JA Europe Company of the Year Competition. Pozostaje tylko powtórzyć wynik!

Bartek Pachocki

INFOKOMENTARZ

"Chrobry" w finale wojewódzkiego konkursu "Nastoletnie samobójstwa - przymus czy wybór? Jak zapobiegać?"

Samobójstwa to wciąż temat tabu. W Polsce codziennie niemal 15 osób podejmuje próbę samobójczą, 11 z nich skutecznie odbiera sobie życie. Młodzież z Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego apeluje, że warto wybrać życie. W tym celu stworzyli film profilaktyczny o tym samym tytule: "Wybierz życie".

Licealiści pokazują, że zawsze można szukać pomocy. Wskazują, jak wygląda system wsparcia dla osób będących w kryzysie. Głośno mówią o tym, że warto rozmawiać z swoich problemach z najbliższymi, przyjaciółmi, znajomymi ze szkoły, a nawet pedagogiem i psychologiem szkolnym.

Podczas finału konkursu, którego organizatorem jest Wyższa Szkoła Humanistyczna TWP w Szczecinie, zostały zaprezentowane filmy przygotowane przez młodzież ze szkół średnich z całego województwa, m.in. ze Szczecina, Koszalina, Dziwnowa, Dębna, Świdwina, Nowogardu. Niezwykle poruszający był także wykład funkcjonariusza z Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie, który przybliżył młodzieży statystyki dotyczące samobójstw w województwie zachodniopomorskim. Patronat nad konkursem objął Marszałek Woje-

wództwa Zachodniopomorskiego, Prezydent Szczecina, Radio Szczecin, TVP 3 Szczecin, „Kurier Szczeciński”, Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Szczecinie, Teatr Lalek Pleciuga, Pallada Ubezpieczenia i wiele innych.

Nie da się ukryć, że uczniowie

wie z klas psychologicznych, to wybitna i wrażliwa młodzież. Nie boją się jednak rozmawiać na trudne tematy, chętnie podejmują wyzwania, poszukują rozwiązań i dzielą się z innymi swoją wiedzą. Jesteśmy z Was dumni!

Agata Żurawik-Jankowska,
psycholog szkolny

Uczniowie klasy psychologicznej z wielkim zaangażowaniem prezentują gimnazjalistom efekty swojej pracy, proponując zagadki i ciekawostki psychologiczne oraz chwalać się przedsięwzięciami i sukcesami. Fot.: "Login".

INFOKOMENTARZ

Zajęcia z dogoterapii z osobami niepełnosprawnymi umysłowo

Dogoterapia to metoda wzmacniająca efektywność rehabilitacji, w której motywatorem jest odpowiednio wyselekcjonowany i wyszkolony pies, prowadzony przez wykwalifikowanego terapeutę. Terapia tego rodzaju jest jedną z dziedzin zooterapii.

Warsztaty z tego typu terapii odbyły się w Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego w Gryficach. Wzięła w nich udział, w formie wolontariatu, klasa psychologiczna I/a. Warsztaty zostały zorganizowane przez przedsiębiorstwo zajmujące się rehabilitacją i opieką osób niepełnosprawnych w Gryficach – PSONI.

Głównym bohaterem zajęć była Schilla; młoda suczka (nowofundland) wraz ze swoją właścicielką i trenerką Małgorzatą Jędruszek. Zajęcia rozpoczęły się od uformowania koła. Pierwszym etapem zajęć było przywitanie: Schilla

podchodziła do każdego i serdecznie polizaniem witała się z podopiecznymi i uczniami. W kolejnej części terapeutka rozdała uczestnikom przysmaki. Zabawa polegała na zgadywaniu przez psa, w której ręce jest przysmak. Oczywiście, jeżeli pies zgadł, musiał otrzymać ten przysmak w nagrodę. Kolejny etap sprawił trochę trudności. Z rozsypanych psich łap w różnych kolorach i z literami należało ułożyć wyraz pokazany wcześniej przez instruktora. Zadanie zakończono sukcesem i od razu rozpoczęto nowe – jedno z ulubionych Schilli.

Uczniowie klasy psychologicznej na praktycznych zajęciach z dogoterapii z udziałem nowofundlanda. Fot.: "Login".

Wiązało się ono z kostką do gry, na której liczba oczek odpowiadała liczbie przekąsek.

Cała terapia bardzo nam się podobała. Po raz pierwszy mieliśmy do czynienia z tego typu terapią. Była to świetna okazja, żeby

przyjrzeć się pracy z osobami niepełnosprawnymi umysłowo. Dużo się nauczyliśmy. Podobne zajęcia pomagają osobom niepełnosprawnym zapomnieć o problemach życia codziennego – powiedział Maciej Sygdyziak, uczeń klasy I/a.

Nowofundlandy to bardzo rodzinna rasa. Psy pomagają nie tylko w terapii osób niepełnosprawnych. To doskonali pływacy, dlatego wykorzystywane są w ratownictwie wodnym. Fot.: zasoby internetowe.

Nowofundlandy to wielkie psy. Ważą od 65 do 80 kilogramów, a suki od 55 do 65. Uchodzą za wspaniałe zwierzęta rodzinne, które bardzo zżyją się z dziećmi. Łagodne, delikatne i przyjaźielskie. Dobrze się uczą, jeżeli tresura zaczęta jest wcze-

śnie. Z reguły dobrze dogadują się z innymi zwierzętami, ale muszą być nauczone jak się z nimi obchodzić, ze względu na swój olbrzymi rozmiar. Rasa ta słynie jako "łagodne giganty" i jest znana w świecie dogoterapii.

Bartek Pachocki

FELIETON - ZDANIEM PSYCHOLOGA

Profilaktyka samobójstw a efekt Wertera

“Samobójstwo nie może być tematem tabu!” – wygłaszali, 24 maja br., podczas szkolnej konferencji uczniowie klasy psychologicznej w Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego. Konferencja była poświęcona problematyce depresji i samobójstw wśród nastolatków oraz ich zapobieganiu. Samo rozmawianie o samobójstwie, wbrew powszechnym przekonaniom, nie zwiększa ryzyka targnięcia się na życie.

Niewłaściwe przedstawienie treści w mediach o zdarzeniach suicydalnych może przynieść odwrotny efekt. To zjawisko w psychologii nazywa się efektem Wertera (w nawiązaniu do głównego bohatera powieści Johanna Wolfganga von Goethego “Cierpienia młodego Wertera”). Jest to fala samobójstw spowodowana nagłośnieniem w mediach odebrania sobie życia znanego idola. Niestety, obserwuje się wzrost nasładowości, głównie młodzież inspirowane się postępowaniem znaczących dla nich osób. Przedstawianie samobójstw w atmosferze glorii i chwały jest niebezpieczne.

Podobnie jest z serialem “Trzyście powodów”. Główna bohaterka odebrała sobie życie. Ale zanim ostatecznie tego dokonała, to “rozliczyła się” z najbliższymi osobami ze swojego otoczenia. Pozostawiła szereg nagrań, które na zasadzie fałszerstwa trafiły w ręce zamierzonych odbiorców. Bohaterka, cierpiąca młoda kobieta jawi się jako osoba inteligentna, błyskotliwa i pomysłowa, ale też... mściwa. Z pewnością powodem jej ogromnego bólu psychicznego były zachowania innych ludzi. Nie ulega wątpliwości, że jej cierpienie było ogromne. Natomiast sam akt samobójstwa był z pobu-

Uczniowie klasy psychologicznej w Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego wyszli z inicjatywą zorganizowania konferencji nt. depresji i samobójstw oraz ich zapobieganiu. Fot.: “Login”.

dek egocentrycznych, na zasadzie manipulacji i wzbudzenia u innych poczucia winy. Samobójstwo jest pokazane

wręcz jako akt bohaterski. Niestety, młodzi ludzie wzorują się na takich bohaterach. Myślą, że ich śmierć może być

rozpatrywana w kategoriach bohaterskiego męczeństwa i podziwu. Jest to błędne koło. Propaguje się bowiem tar-

gnięcie się na własne życie jako sposób poradzenia sobie z problemami.

O samobójstwie trzeba rozmawiać. Jednak zawsze w kontekście pokazywania alternatywnych możliwości rozwiązywania trudności. Należy wskazywać, gdzie można zgłosić się po pomoc. Jeśli ktoś w rozmowie z nami ujawnia myśli rezygnacyjne, mówi, że nie chce żyć, to nie bójmy się zapytać wprost: czy chce popełnić samobójstwo, czy ma myśli samobójcze. Sama rozmowa o samobójstwie nie przyczyni się do tego, że dana osoba się zabije. Natomiast ludzie wolą zmienić temat, bagatelizują to, co dana osoba mówi. Bójmy się takich rozmów. Czasami nazywanie czegoś wprost daje danej osobie przeświadczenie, że jest traktowana poważnie. Ma poczucie zrozumienia, że trudności z którymi się spotykała przerastają możliwości samodzielnego poradzenia sobie z nimi i ma prawo czuć się przytłoczona i rozważać samobójstwo. Natomiast ważne jest, aby wskazać tej osobie numer telefonu zaufania, skontaktować z psychologiem czy pedagogiem. Taką wiedzę propagują uczniowie z klas psychologicznych.

W przypadku braku możliwości nawiązania kontaktu z osobą, która ma silne tendencje samobójcze należy natychmiast zadzwonić po pogotowie lub na policję.

Agata Żurawik-
Jankowska,
psycholog szkolny

ZAPOWIEDŹ

Dzień Patrona w "Chrobrym"

Dzień Patrona w ubiegłym roku. Fot.: www.egyfice.pl

Jedną z tradycji Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego są obchody Dnia Patrona szkoły. Każdego roku, w czerwcu, społeczność liceum uświetnia to wydarzenie barwnym korowodem ulicami miasta i przybliża mieszkańcom Gryfic sylwetkę B. Chrobrego,

postać, która odegrała znaczącą rolę w budowaniu silnego państwa polskiego w XI wieku.

Stałym punktem obchodów jest nie tylko inscenizacja historyczna, inspirowana życiem i walkami władcy. Młodzież przygotowuje również konkursy i gry edu-

kacyjne, a, jak wiemy, to poprzez zabawę i doświadczenie uczymy się skuteczniej i zapamiętujemy więcej niż z kartek podręcznika.

W tym roku święto "Chrobrego" odbędzie się 11 czerwca. Zapraszamy wszystkich do wspólnej zabawy! Natalia Ratajczak

ZDJĘCIE NUMERU

Tu, tam, wszędzie... "Chrobry"!

Uczniowie klasy matematycznej w Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chrobrego na biwaku integracyjnym w... Niechorzu. Ośrodek Kolonijno-Wczasowy Soltur. Fot.: "Login".

INFORMACJA

Renowacja kąpieliska miejskiego w Gryficach

Budowa kąpieliska miejskiego staje się faktem. W Starostwie Powiatowym w Gryficach zostały podpisane umowy, czego konsekwencją będzie długo wyczekiwany remont kąpieliska miejskiego, znajdującego się przy ulicy Nowy Świat w Gryficach. Przedsięwzięcie zostało wybrane do realizacji w ramach naboru wniosków nr 1/2018 w zakresie rozwoju ogólnodostępnej i niekomercyjnej infrastruktury turystycznej, rekreacyjnej lub kulturalnej.

W podpisaniu umowy uczestniczyli między innymi Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego Jarosław Rzepa oraz Starosta Powiatu Gryfickiego Kazimierz Sać. Obiekt od lat wymaga modernizacji, po której z pewnością stanie się jed-

nym z najładniejszych kompleksów rekreacyjnych w regionie. W ramach inwestycji zaplanowano m.in. remont pomostu, ścieżki dla pieszych, brodzik dla dzieci, miejsce na ognisko, boisko do piłki plażowej, ławki i ławy piknikowe. Nie zabraknie też

nowego placu zabaw, wieży ratowniczej i przebieralni.

Pomysł renowacji kąpieliska pozytywnie oceniają mieszkańcy miasta: – To bardzo dobra wiadomość. Pamiętam, kiedy sama byłam jeszcze dzieckiem, korzystałam z tego kąpieliska. W Gry-

Kąpielisko w Gryficach – stan na 25 maja br. Fot.: Anna Czerewaty/"Login"

Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego Jarosław Rzepa oraz Starosta Powiatu Gryfickiego Kazimierz Sać podpisali umowę na modernizację kąpieliska w Gryficach. Fot.: www.gryfice.pl

ficach mamy kryty basen, ale kąpielisko miejskie będzie świetnym miejscem, żeby wspólnie z dziećmi spędzić czas na świeżym powietrzu. Cieszę się, że takich miejsc przybywa w naszym mieście – powiedziała nam pani Krystyna, mieszkanka Gryfic.

Dzięki inwestycji Gryfice

staną się alternatywnym sposobem spędzania czasu nie tylko dla mieszkańców obszaru Lokalnej Strategii Rozwoju, ale także amatorów kąpielii spoza regionu. Kwota dofinansowania w ramach poddziałania "Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kie-

rowanego przez społeczność na lata 2014–2020" wynosi 508 963 zł. Łączy koszt inwestycji wynosi 800 tys. złotych.

Zmodernizowane kąpielisko powinno zostać oddane do użytku jeszcze w tym sezonie letnim.

Gracjan Szczepkowski
Źródło: www.gryfice.pl

INFOKOMENTARZ

Wolność wybuchła w Gdańsku

Podróżowanie i zwiedzanie nowych miejsc to jedna z najlepszych form poznawania otaczającej nas rzeczywistości. Znany bajkopisarz, H. Ch. Andersen, miał powiedzieć, że "podróżować – to żyć". I nic bardziej mylnego, dlatego też uczniowie Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego zwiedzili zabytkowy Gdańsk. To ważne miejsce dla Polski i Polaków odwiedzili również uczestnicy programu Erasmus+

Uczestnicy wymiany zwiedzili również Sopot i Gdynię. Fot.: "Login".

Gdańsk to wyjątkowe miejsce na mapie Polski. Miasto z bogatą, często krwawą historią, wspomnieć choćby katastroficzne lata wojny i okupacji czy okres "burzy i naporu", kiedy to miasto stało się symbolem walki z komunistyczną władzą PRL.

Nie bez powodu mówi się, że "wolność wybuchła w Gdańsku". To tutaj (i nie będzie to wyolbrzymienie) narodziła się prawdziwa solidarność ludzi walczących o niezależność – 14 sierpnia 1980 roku w Stoczni Gdańskiej wybuchł strajk (dzień

później protesty wchłonęły kolejne zakłady w Trójmieście). Bezpośrednią przyczyną wydarzeń z sierpnia 80' było zwolnienie z pracy Anny Walentynowicz i Lecha Wałęsy za działalność w związkach zawodowych. To, co spotkało niezależnych od władz działaczy, było iskrą zapalną, która przywróciła ludziom wiarę w przywrócenie w pełni niezależnego państwa. Można powiedzieć, że obywateli – "robotniczy Dawid" – wypowiedzieli posłuszeństwo Goliatowi.

Uczniowie klasy drugiej (psychologicznej) wyruszyli do Gdańska na początku maja. Celem wycieczki była, przede wszystkim, edukacja. Podróżowanie w różne historyczne zakątki kraju czy świata nie tylko ułatwia zapamiętywanie miejsc i kojarzenie ich z ważnymi datami. Obserwacja na żywo pozwala zrozumieć lepiej świat i jego funkcjonowanie. Interującym punktem programu była Bazylika Mariacka (pod względem objętości jest ona trzecią świątynią na świecie zbudowaną z cegły). Wielkie wrażenie na uczestnikach zrobił punkt widokowy na wieży, z którego można oglądać piękną panoramę miasta. W trakcie pobytu

Uczestnicy programu Erasmus+ w Gdańsku na Westerplatte. Fot.: "Login".

nie zabrakło również akcentów rozrywkowych – uczniowie udali się do kina na filmy "Prawda czy wyzwanie" oraz "Avengers". Gdańsk to miejsce wyjątkowe nie tylko dla Polaków. To symbol zjednoczonej Europy, dlatego też miasto było celem podróży uczestników programu Erasmus+ z Hiszpanii, Turcji, Rumunii oraz Włoch. W ra-

mach ostatniej mobilności w Polsce (w "Chrobrym"), koordynatorzy projektu postanowili zabrać międzynarodową młodzież do Trójmiasta. Młodzi ludzie nie tylko wzięli udział w wykładach i laboratoriach akademickich (w odniesieniu do tytułu projektu: *Ostatnia szansa – zachowanie różnorodności dla następnych pokoleń*), ale i zwiedzili Stocznę Gdańską

oraz Pomnik Obrońców Westerplatte.

– Słyszałam, że Gdańsk to ważne miejsce dla Polaków, że to tutaj zaczęła się II wojna światowa. Cieszę się, że mogłam zwiedzić to miasto, na Westerplatte nawet się wzruszyłam – powiedziała nasza redakcji jedna z uczestniczek z Rumunii.

Mateusz Koszyk,
Mariusz Rakoski

FELIETON

Człowiek 2.0 – czy człowiek w świecie maszyn ma jeszcze szansę pozostać człowiekiem?

Siedzę na ławce w parku i przyglądam się z zaciekawieniem spacerującym ludziom. Szczęśliwi rodzice i biegające dzieci to obraz, który powinien mieć przed oczami, a jednak jest zupełnie inaczej. Jakaś głośna matka pcha wózek i plotkuje ze znajomą przez telefon. Gromada dzieciaków siedzi pod drzewem i z nosami w komórkach próbują przejść kolejny level w grze. Kiedy jeden zaproponował grę w piłkę, reszta wyśmiała go i stwierdziła, że to zabawa dla maluchów, a oni mają ciekawsze zajęcia. I wtedy zadałam sobie pytanie: co jest nie tak z tym światem?

Postęp technologiczny jest nieodłącznym elementem naszego życia, ciągle coś udoskonalamy, żeby ułatwić codzienne funkcjonowanie. Ale patrząc na to, co dzieje się z ludźmi, postęp, zamiast pomagać, zaczyna nas powoli niszczyć. Kiedy Aleksander Bell opatentował telefon, nie zdawał sobie sprawy z tego, jak ten wynalazek może namieszać w przyszłości.

Początkowo telefon miał służyć łatwemu porozumiewaniu się. I teraz ktoś może powiedzieć: "Przecież cały czas do tego służy!". Niby racja, ale teraz dzwonienie do siebie czy wysyłanie wiadomości zaczyna zastępować n o r m a l n ą komunikację. Stojąc w szkole, można zaobserwować, jak zwykła rozmowa zanika. Uczniowie wolą poszukać nowych informacji na portalach społecznościowych, bo może zniechęcona koleżanka zerwała z chłopakiem i będzie można się trochę pośmiać, albo też jakaś gwiazda zrobiła coś głupiego. Przecież taka informacja, że nasza ulubiona piosenkarka czy aktorka skończyła do basenu pełnego bitej śmietany i czekolady, odmieni nasze życie na lepsze! Nikt nie zwraca uwagi na to, że dookoła dzieje się wiele ciekawszych rzeczy. Naszym życiem jest świat odległy, czasami nieprawdziwy, pełen reklam i robiący nam wodę z móżdgu.

Moja mama zawsze opowiada mi, jak to wszystkie dzieciaki z jej wioski spotykały się w jednym miejscu i bawiły się przez całe dnie. W czasie mojego dzieciństwa także spotykaliśmy się, jednak nasze zabawy zostawały przerywane przez ulubione bajki, które coraz częściej pojawiały się w telewizji. To był chyba ten początek odciągania nas od realnego życia. A jak to wygląda teraz? Żeby się spotkać, nie trzeba wychodzić z domu! Magia? Nie, technologia! Facebook, Skype to nasz nowy, "cudowny" system komunikowania.

A co się dzieje z naszym życiem przez nowe maszyny? Odpowiedź jest prosta, zamieniamy się w głupiotki mario-

Człowiek współczesny. Zdjęcie z cyklu "Retroleben 2" autorstwa Davida Schermanna. Źródło: www.deviantart.com

netki. Wystarczy sobie przypomnieć wycieczkę do teatru lalek w dzieciństwie. Kukielki na sznurkach, które robią to, co kaže im ich pan, symbolizują wszystkie osoby, które oddają swoje życie w ręce maszyn. Może to być dziwne, ale wystarczy przyjrzeć się swojej codzienności. Nieświadomie łapiemy za telefon i sprawdzamy najnowsze plotki, sprawdzamy pisownie niektórych wyrazów, gdzie można to sprawdzić w słowniku! No, ale kto dzisiaj używa takich cudów? Większość dzieciaków łapie za słownik, szuka instrukcji obsługi, po czym zrezygnowane łapie za telefon lub komputer, ewentualnie tablet, bo przecież książka jest zbyt skomplikowana. Nie da się w niej powiększyć literkę, trzeba przewracać kartki i nie można zmienić koloru tła.

Warto wspomnieć o tym, co Internet robi z umysłami głupiotkich dzieci. Zapytałam moją jedenastoletnią kuzynkę, kim jest Mickiewicz. Użyłam odpowiedź: "To ten śmieszny gościu z memów". Słowa były "tym drugim gościem, co nie lubiego memów". I w tym momencie jeden i drugi wieszcz narodowy przewraca się w grobie, a ja się zastanawiam, czy nie lepiej by było, gdyby ludzie wymyśliли mechaniczny mózg. Oczywiście wtedy osoba z wbudowanym takim wynalazkiem straciłaby swoją część człowieczeństwa, ale może to i dobrze. Przecież teraz człowiek też nie jest do końca prawdziwym człowiekiem.

Czekam, aż po ulicach miast zacznie chodzić prawdziwe roboty. To byłoby ciekawe i wręcz prawie normalne. Gapiąc się w komórkę i tak mało kto by zauważył, że ulubioną panią Krysię ze sklepu zarogiem zastąpiła maszyna. Dla fanów filmów fantastycznych byłoby to niezła frajda, chyba że oni zostaliby zastąpieni jako pierwsi. Usłyszałam ostatnio, że naprawdę zamieniamy się w takie maszyny, chociaż uważam, że lepiej nazywać takich ludzi "zombie". Umarłak chodził po świecie i wołał mózgi, dzisiejszy człowiek też potrafi przejść przez

np. korytarz szkolny i wołać "ładowarka!" albo "Power bank!". Zaraz twój telefon straci całą energię? Biedaku! Przecież to straszne! Możliwe, że będziesz musiał wytrzymać tę godzinę w towarzystwie ludzi, z którymi możesz porozmawiać. Ja na Twoim miejscu schowałabym się i przeplakała swój marny los.

Oczywiście nie wszystkim ludziom grozi utrata człowieczeństwa. Mamy jeszcze wyjątki, które potrafią walczyć z tym wszystkim. Przeurocze staruszki, które uwielbiają opowiadać historie o swoim pięknym życiu bez wszelkiego rodzaju maszyn, mniej uroczne staruszki, które krzyczą, że teraz młodzież to taka zepsuta jest, przecież oni nigdy by nie ruszyli takiego wytworu diabła. Mamy miłośników papierowych książek i długich rozmów, bez używania telefonu. Część społeczeństwa jeszcze walczy o to, żeby podtrzymać to, co piękne.

Jednak czy walka ma jeszcze jakiś sens? Żeby zwyciężyć tę bitwę, a może nawet i wojnę, należałoby ograniczyć młodym ludziom dostęp do tego łatwego i jednocześnie uzależniającego świata. "Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość traci", mądre słowa, prawda? Idealnie pasują do naszego życia. Moja druga kuzynka, czterolatnia, która od małego ma pełen dostęp do telefonu, Internetu, potrafi błyskawicznie znaleźć na YouTube filmik, odblokować telefon, a nawet wyśmiać mnie, kiedy za wolno szukam jej gier z kucykami, przecież ona już trzy razy zdążyłaby to włączyć.

W XXI wieku trudno jest znaleźć osobę, która może powiedzieć, że nigdy nie korzystała z nowej technologii. Ale są tego plusy! Zawsze można usiąść w parku i jak w kinie oglądać biele trupy. Zaoszczędzi się na żyłce, a czasami to jest prawdziwa komedia. Z czego mamy się śmiać? Z tego, że ludzkość zmierza ku zagładzie? I tak nic lepszego nie zrobimy, więc przynajmniej pośmiejmy się z ludzi, którzy żyją w świecie telefonu, wpadają na słupy i drzewa. Agata Kaźmierczak

INFORMACJA

Gryficzanie solidarni z osobami niepełnosprawnymi

W centrum Gryfic odbył się manifest wspierający osoby niepełnosprawne, które od ponad miesiąca protestują w Sejmie RP, domagając się spełnienia postulatu o dodatku rehabilitacyjnym w wysokości 500 zł (po ukończeniu 18. roku życia, bez kryterium dochodowego).

— Konstytucja RP mówi o tym, że państwo polskie zapewnia godność wszystkim swoim obywatelom, także tym niepełnosprawnym, najsłabszym. My, osoby niepełnosprawne, też jesteśmy w tym państwie. Przyszliśmy dzisiaj tutaj po to, by w końcu nas zauważono [...]. Chcemy, mimo naszej niepełnosprawności, godnie żyć — zapowiedziała pani Monika, jedna z uczestniczek manifestu na placu Zwycięstwa.

Pod koniec kwietnia Mateusz Morawiecki podpisał "pakt" na rzecz programu "Dostępność plus 2018-2025". To wspólna deklaracja rządu, organizacji pozarządowych, także przedstawicieli firm, którzy mają działać na rzecz likwidacji barier dla osób niepełnosprawnych. Protestujący domagają się jednak spełnienia postulatu o dodatku rehabilitacyjnym. Nie przyjmują również rozwią-

Gryficzanie wsparli protest osób niepełnosprawnych i ich opiekunów. Fot.: "Login".

zania w formie tak zwanej dani solidarnościowej, podatku, który zostanie nałożony na najbogatszych.

Protest osób niepełnosprawnych i ich opiekunów wsparł Kazimierz Sać: — Mnie moja mama nauczyła, że bym był, przede wszystkim, wrażliwy, że bym miał wielkie serduszo. Jeśli ktoś nie jest wrażliwy, to nie jest, chyba, człowiekiem [...]. Jak można oszczędzać na

tych, których los pokrzywdził? Gdzie jest ta wrażliwość i człowieczeństwo? Można oszczędzać, przykładowo, na samochodach czy meblach... Z jednej strony sama wiemy, że co niektórzy nie oszczędzali, przynajmniej sobie nagrody — powiedział starosta.

[Z ostatniej chwili: protest osób niepełnosprawnych został zawieszony 27 maja br.]

Mariusz Rakoski

CIEKAWOSTKI - WARTO WIEDZIEĆ

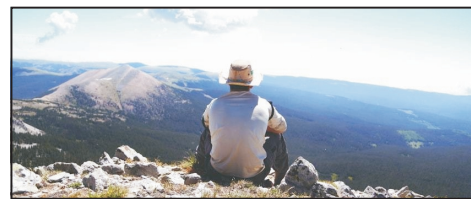
Warto podróżować. Nic nie tracisz, możesz tylko zyskać

W procesie edukacyjnym nie tylko szkoła i rodzice odgrywają znaczące role. Ważnym aspektem w życiu człowieka jest... podróżowanie.

Podróżować można "z klasą", rodzicami czy przyjaciółmi. Sposobów na naukę jest mnóstwo, ale to podróżowanie jest najlepszym nauczycielem. Nie do końca zgadzamy się z poglądami starożytnych, że podróżować można bez konieczności opuszczania "czterech ścian". W tej materii podzielamy opinię brytyjskiego poety Johna Donne'a: "Żaden człowiek nie jest samodzielną wyspą; każdy stanowi ulomek kontynentu, część ładu". Uniwersalna, ponadczasowa pozostała również myśl M. Twaina: "Za dwadzieścia lat bardziej będziesz żałował tego, czego nie zrobiłeś, niż tego, co zrobiłeś. Więc odwiąż liny, opuść bezpieczną przystań. Złap w żagle pomyślnie wiatry. Podróżuj, śnij, odkrywaj!".

Na kartach literatury czy w pracach filozoficznych znajdziemy mnóstwo refleksji o wartości płynących z podróżowania czy pielgrzymowania ("do siebie", "do wnętrza"). Nie trzeba być jednak filozofem czy literatem, aby sformułować kilka powodów, dla których warto zwiedzać nowe miejsca:

1. **uczysz się języków:** podróż rozwija znajomość

Dzięki podróżom zmieniasz... zawartość szafy i stajesz się otwarty na ludzi. Fot.: zasoby internetowe.

języków, książkowa nauka to nie to samo, co praktyka na miejscu.

2. **uczysz się historii:** obserwowanie różnych historycznych obiektów, w tym odwiedzanie galerii czy muzeów, zapada po prostu łatwiej w pamięć.

3. **poznajesz otaczający cię świat:** to, jaki masz ogłód rzeczywistości, np. wyobrażenie stosunków społecznych i politycznych w danym kraju, zależy głównie od mass mediów; warto jednak (a nawet trzeba) skonfrontować tę wizję z własnym doświadczeniem.

4. **poznajesz obce kultury:** i dochodzisz często do wniosku, że wyrażenie "obca kultura" nie jest w istocie aż tak bardzo obca, niż nam by się to miało wydawać; niezależnie od długości i szeroko-

ści geograficznej ludzi łączy to samo, m.in. te same tęsknoty, te same problemy, te same pragnienia...

5. **uczysz się nowych rzeczy:** podczas podróżowania zawsze doświadczysz czegoś nowego, tym samym wprowadzisz jakieś wnioski, skłonią cię one do zaskakujących i twórczych refleksji.

6. **uczysz się niezaleźności i odwagi:** jesteś aspołeczny czy nieśmiały? chcesz to zmienić? "Opusć bezpieczną przystań!". Kiedy wyjedziesz w podróż, będziesz musiał wybrać się do sklepu, kupić bilet, zapytać "obcego" o drogę...

7. **uczysz się samego siebie:** podróżowanie możesz wzbogacić o aspekt pielgrzymowania "do siebie".

WARTO

Redakcja

WARTO ROZMAWIAĆ - WYWIAD

Aneta Motycka: "Pisanie uwalnia stan ducha, emocje w sercu i tworzy magię w codzienności"

Aneta Motycka – mieszkanka Wrzosowa, pracująca i wychowująca mama nastoletniego syna. Spokojna i pełna wdzięku osoba, która skrywa w środku duszę artystki. Z Anetą Motycką rozmawia Julia Sikorska.

Julia Sikorska: Jak długo zajmuje się Pani pisanie wierszy? Czy pamięta Pani swój pierwszy utwór?

Aneta Motycka: Miałam wtedy 16 czy 17 lat. Wszystko zaczęło się od zadania domowego, które polegało na opisanie swojego ulubionego koloru, bliższego mi na co dzień. Praca mogła być napisana w konwencji żartobliwej, poważnej czy abstrakcyjnej. Teksty odczytywaliśmy podczas lekcji. Wtedy to spotkałam się z bardzo dobrym odbiorem i pochwałą nauczyciela. To był moment, kiedy zaczęłam pisać i zapelniać kolejne kartki, które chowałam do szuflady.

JS: Co jest tematem Pani wierszy?

AM: W wierszach ujmuję wszystko... od miłości, tęsknoty, nadziei, po ból, cierpienie i żal. Często tworzę wiersze o tematyce żartobliwej. Lubię pisać o morzu, dlatego że mam je na wyciągnięcie ręki. Myślę, że dominującą tematyką w moich utworach jest miłość – ten temat jest tak szeroki, że wiersze niemal same się piszą.

JS: Pisanie jest procesem dość zagadkowym. Niektórzy z twórców podczas tego procesu odwołują się do tak zwanej wyobraźni, inni zdają się na dyscyplinę umysłową. A jeszcze innym pisanie przychodzi z wielką łatwością, potrafia napisać kilka książek w miesiącu. Czy Pani zdaje się na wyobraźnię, "inwencję twórczą", czy wspomnianą dyscyplinę (na zasadzie, że każdego dnia muszę coś napisać)?

AM: Owszem, pisanie jest zagadkowe i myślę, że często nie można go zaplanować. Inwencja twórcza pojawia się często w najmniej spodziewanym momencie. W moim przypadku liczy się wyobraźnia i pomysł. Nie piszę na siłę i nigdy nie tworzę pod presją – że "coś muszę". Bo im bardziej chcę się zmusić, tym mniej wychodzi. To musi być spontaniczne i lekkie. Pojawiają się momenty, kiedy wiersze same wysypują się z rękawa, a innym razem czuję zastój i zwyczajnie pozwalam myślom odpocząć. Czasem jest najlepszym lekarstwem na płodność weny. A myśli kiedyś też muszaścał się w całość. Dlatego nie tworzę na zasadzie – dziś koniecznie musi powstać wiersz. Może właśnie to dziś nie jest gotowe na takie wydanie. Wiersze czasem czekają na moment, chcą być ubrane w garnitur lub okolicznościową suknię. Dlatego trzeba im stworzyć odpowiedni klimat, nastawienie, a wtedy wena rozkłada słowa wzdłuż wersów, tworząc bal poezji.

JS: Szuka Pani inspiracji

Aneta Motycka. Fot.: udostępnione przez autorkę.

w twórczości innych poetów?

AM: Oczywiście, lubię czytać innych poetów. Właściwie uważam, że nie ma gorszych wierszy. Każdy jest dobry i każdy może być inspiracją. Inspiruje się muzyką, obrazami czy przyrodą. Inspiracją są dla mnie również ludzie, ich problemy, ich życie. Często zdarza mi się, że mam pomysł na wiersz, a w trakcie pisania odbiega on od zamysłu. Ale to dobrze, bo najważniejsza jest spontaniczność, wtedy słowa najlepiej rozkładają się w wersach.

JS: Czy ma Pani swojego ulubionego autora, który byłby wzorcem do naśladowania? A może utożsamia się Pani z jakąś postacią, zjawiskiem?

AM: Zawsze się śmieję, że inicjały już mam ładne: A. M. – Adam Mickiewicz [śmiech]. Moim marzeniem jest wydać kiedyś tomik, by kartki z szuflady ujrzały światło dzienne. Często w swoich wierszach jestem różą, motylem, aniołem. Wolę nie utożsamiać się z nikim ani z niczym. Chcę być sobą i tej wersji się trzymam.

JS: Proszę Pani, z pisanie to trudna sprawa. Z reguły literatura nie przynosi zysków finansowo-materiałnych (przynajmniej nie ta "wysoka", inaczej z literatury masowa, np. "50 twarzy Greya"). Jakże korzyści czerpie Pani z pisania?

AM: Uwielbiam pisać. Wyrzucam swoje emocje, wszelkie marzenia i nadzieje na lepsze jutro. Jakże korzyści? Chyba największą korzyścią jest to, że komuś może spodobać się mój wiersz, moja myśl, refleksja. Długo zastanawiałam się nad tym, czy brać udział w konkursach poetyckich. Z jakichś powodów – może niskiej samooceny, może zbyt ostrej samokrityki – tego nie robiłam. Ale z końcem kwietnia wysłałam trzy wiersze na konkurs o Złote Pióro Sopotu, a dziś przesłałam pięć wierszy na Ogólnopolski Konkurs Literacki im. Stanisława Grochowiaka. To znaczy, że odważyłam się, by ktoś mnie ocenił. Być może nie jest to poezja "wysokich lo-

tów", ale piszę prosto z serca i mam swój styl. Oczywiście brałam udział w różnych konkursach "niepoetyckich" i nawet dobrze byłam oceniana przez komisję. W 2007 roku wygrałam wycieczkę do Hiszpanii. Pisałam blog o swoich marzeniach, o Niblandii. Teraz jakoś mniej się angażuję w takie konkursy. Myślę bardziej o tym, żeby coś wydać swojego. By kiedyś został jakiś ślad po mnie.

JS: Dlaczego warto pisać? Czy mogłaby Pani wymienić kilka spostrzeżeń dla osób, które mają w planach przygodę z pisanie?

AM: Pisanie uwalnia stan ducha, emocje w sercu i tworzy magię w codzienności. Czasem w tworzeniu wena zasypia, czasem trudno ją wskrzesić, najważniejsze to dbać, by żar tworzenia nigdy nie zgasł. Póki jest żar, jest nadzieja, że ogień słownych fraz wypłynie z wnętrza. Im więcej tworzymy, tym większa jest szansa, że wiersze odnajdą swoich zwolenników. Pięknie powiedział S. Freud: "Zdolność człowieka do dawa-

nia siebie innym ludziom jest poezją w prozie życia".

JS: Piękne i prawdziwe słowa, ale czy każdy nadaje się do pisania wierszy?

AM: Każdy może próbować, czy każdy się nadaje? Hmm... Trudno powiedzieć. Osoby, które piszą wiersze mają wystrzoną wrażliwość. A jak wiemy – nie każdy takąową posiada. Poezja trzeba żyć, żeby potrafić tworzyć.

JS: Oprócz tej szeroko rozumianej "wrażliwości", jaki człowiekiem powinien być pisarz, poeta?

AM: Spostrzegawczy i ciekawy świata. Powinien cały czas doskonalić swój warsztat, ale też musi być odporny na krytykę. Poeta to człowiek pełen fantazji, pomysłów czy abstrakcji. W poezji liczy się oryginalność, styl i kunszt słowa. Poeta powinien posiadać kulturę osobistą. Słowem maluje to, co zdoła sięgnąć umysłem. To "malowanie" powinien robić efektywnie i z wyczuciem.

JS: Pani Martyno, mam nadzieję, że naszą rozmowę zainspirowaliśmy kogoś do zmierzania się z pisanie. Bardzo dziękuję za wywiad. Życzę samych sukcesów i spełnienia wszystkich marzeń.

AM: Również dziękuję za wywiad. Poezja sprawia, że życie nabiera barw, przegania ciemne chmury i jest motorem do dalszych poczyną. Mam nadzieję, że w tym wywiadzie wydobyłam sedno tworzenia. I życzę Tobie, moim znajomym i innym, którzy przeczytają ten wywiad, by odkryli w sobie żar tworzenia. Od żaru wszystko się zaczyna.

SPECJALNIE DLA CZYTELNIKÓW "Logina"

"Poezja"
Aneta Motycka

W świecie snów pięknych myśli rozbiera macza je z rana w iskrzącej rosie potem ukradkiem na jawie śpiewa w jak najcudniejszym rzeźkim akordzie

w głowie tańcując, pomysłem sypie dotyka wizją i nastawieniem z pierwszym spojrzeniem jak kwiat rozkwita

chcę być oddechem, odwiecznym cieniem ze słońcem wstaje by wenę złapać w blasku maluje słowa i zdania i namacalnym szlakiem po mapach

niczym wędrowiec cele dogania

zawsze otwiera okno marzeniom które pulsują w niewinnym tempie wypuszczając życie tęczę spełnioną

tryśka w wigorze i wielkiej krzepie a w nocy tuli, pióro odkłada by wraz z księżycem rozpiścić myśli

rozrucha słowa gdzieś po szufladach chcąc wiersz o świecie z głębi nakreślić poezjo wieczna maluj obrazy chwytaj nagminnie myśli za dłonie zdania, półsłowa i piękne frazy niech wena w tobie nigdy nie spłonie

INFORMACJA - ZAPOWIEDŹ

Znana feministka odwiedzi Płoty

Szerszej publiczności znana głównie z teleturnieju produkcji TVN "Najlepsze ognio". Cięty język, ostre riposty, ironia i sarkazm – to styl językowy Kazimierza Szczuki, która odwiedzi Płoty na zaproszenie Olgierda Gblewicza (Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego) oraz Mariana Maliniego (burmistrza Płotów).

Prezenterka telewizyjna, a przede wszystkim krytyczka literacka, historyczka literatury i nauczycielka akademicka została zaproszona z okazji 100. rocznicy uzyskania przez Polki praw wyborczych (Polki otrzymały bierne i czynne prawa wyborcze na mocy dekretu Józefa Piłsudskiego 28 listopada 1918 roku). Spotkanie z autorką "Milczenie owieczek. Rzecz o aborcji" zapowiada się interesująco. Kazimiera Szczuka jest czynną publicystką i feministką, która bez ozdobników wypowiada swoje racje związane z konfliktami moralnymi (m.in. dot. aborcji) oraz wpływem Kościoła katolickiego na sytuację społeczną kobiet w naszym kraju.

Kazimiera Szczuka w Płotach zabierze głos na temat współczesnych problemów kobiet. Fot.: Maciej Zienkiewicz/AG

Publicystka chętnie komentuje różnorodne zjawiska na polskiej scenie politycznej i wykazuje to, co łączy Polaków od wielu, wielu lat: "Kościół jest, co było widać po katastrofie smoleńskiej, maszynką do przetrwania tragedii narodowych. I w ogóle do przejmowania państwa, nie tylko przez rosnący areal ziem i powszechną katechezę – ?przejmuje reprezentacyjne, symboliczne, kulturowe funkcje państwa" – napisała na łamach "Krytyki Politycznej".

Spotkanie odbędzie się 7 czerwca br. w Domu Kultury w Płotach przy ul. Kościuszk 7. Początek od godz. 17:00. Wstęp wolny. Redakcja

OPINIA

Największy festiwal fantastyki w Polsce – Pyrkon

W tym roku po raz pierwszy wzięłam udział w festiwalu "Pyrkon", który trwał od 18 do 20 maja br. w ramach Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Festiwal Fantastyki Pyrkon to ogólnopolski konwent miłośników fantastyki, odbywający się corocznie w Poznaniu. W tym roku, przez cały weekend udział wzięło w nim około 44 tysięcy osób. Nie bez powodu mówi się, że ten festiwal jest miejscem "fantastycznych spotkań" – i rzeczywiście było fantastycznie. Nawizałam nowe interesujące znajomości (jestem pewna, że długoterminowe), ludzi, których łączy pasja i miłość do książek oraz ich bohaterów. Wszyscy byli dla siebie bardzo mili i pomocni. Gratką dla fanów festiwalu były zdjęcia ze znanymi osobami (aktorami, youtuberami oraz autorami), od których mogliśmy otrzymać autografy.

Największą ilość pyrkonowiczów jednak stanowili cosplayerzy, czyli osoby, które przeobrażają się za pomocą fikcyjne z książek, gier, filmów i seriali, a następnie udają tę postać z charakteru – dosłownie się w nią wcielają. Niestety, takie osoby (w tym ja) były oblegane przez fanów postaci. Każdy chciał zrobić sobie zdjęcie z ulubionym bohaterem lub przylatki cosplayerów.

Atrakcją były również spe-

Pyrkon jest organizowany przez stowarzyszenie Klub Fantastyki "Druga Era" corocznie od 2000 roku. Fot.: Daria Noryca/"Login".

cialne pawilony, w których mogli się odnaleźć miłośnicy gier, bajek i uniwersum. Sama wzięłam udział w dwóch spotkaniach. Miałam okazję nauczyć się grać w gry planszowe, o których nigdy wcześniej nie słyszałam. Interesujące były również gry elektroniczne z lat 80. czy 90., a jeśli komuś znudziło się chodzenie po halach, można było wyjść na zewnątrz i nauczyć się różnych tańców (na przykład belgijski) lub obejrzeć film pod gołym niebem. Co chwilę były organizowane także różne prelekcje.

Tego wydarzenia nigdy nie zapomnę. Był to mój pierwszy raz na "Pyrkonie", jestem pewna, że nie ostatni. Kolejna edycja odbędzie się 26-28 kwietnia 2019 r.

Daria Noryca

INFOKOMENTARZ - ZAPOWIEDZI

Nadchodzące premiery filmowe

Tytuł:

"Jurassic World:
Upadłe królestwo"
("Jurassic World:
Fallen Kingdom")

Reżyser: J.A. Bayona

Gatunek:

Przygodowy, Sci-Fi

Główne role:

Chris Pratt, Bryce Dallas Howard, Jeff Goldblum, BD Wong, James Cromwell

Produkcja:

Hiszpania, USA

Premiera:

6 czerwca (świat),
8 czerwca (Polska)

"Jurassic World": Upadłe królestwo" to jedna z najbardziej wyczekiwanych premier tego roku. Fot.: materiały prasowe.

Fabula: Minęły 4 lata, od kiedy park rozrywki z dinozaurami został zdewastowany przez prehistoryczne istoty. Kiedy uśpiony wulkan budzi się do życia, Owen i Claire podejmują próbę ocalenia zagrożonych gatunków. Główny bohater za wszelką cenę próbuje odnaleźć Blue, zaginionego raptora, którego wychował.

Moim zdaniem: Na premierę na pewno czekają z niecierpliwością wszyscy fani "dinozaurowej sagi" (przy-
pomnę, że film z 1993 roku w

reżyserii Stevena Spielberga otrzymał trzy Oscary i wpisał się na listę najbardziej dochodowych filmów w historii kina). Wygląda na to, że nie spada zainteresowanie tymi historycznymi kręgowcami. Pozostają one w kręgu uwagi kultury masowej, pobudzają wyobraźnię twórców i fascynują kinową publiczność. Warto zauważyć, że film Spielberga wykorzystał innowacyjne techniki grafiki komputerowej, która do dziś prezentuje się niezwykle i w niczym nie ustępuje produkcjom z ostatnich lat. Reżyser spowodował również "modę" na obrazy związane z dinozaurami, wspomnieć choćby takie tytuły: "Prehysteria!", "Carnosaur" czy "Pterodaktyl".

Tytuł:

"Przebudzenie dusz" ("Ghost Stories")

Reżyser:

Jeremy Dyson,

Andy Nyman

Gatunek: Dramat, horror

Główne role: Andy Nay-

man, Martin Freeman, Paul Whitehouse, Alex Lawther, Paul Warren, Kohna Holdbrook-Smith, Nicholas Burns, Louise Atkins

Produkcja:

Wielka Brytania

Premiera:

5 października 2017 (świat),
1 czerwca 2018 (Polska)

Fabula: Profesor Goodman, Sceptyczny wobec zjawisk paranormalnych, otrzymuje list. Tajemnicza notka wydaje się być napisana z grobu. Wiadomość jest au-

torstwa jego dawnego przełożonego – Charlesa Camerona. Człowiek ten zaginął 15 lat temu i został uznany za martwego.

W większości recenzentów jest zgodna, że "Przebudzenie dusz" to horror ostatnich lat. Fot.: materiały prasowe.

Moim zdaniem: Film miał już swoją światową premierę w październiku 2017 r. i bierze dobre, w większości, recenzje. W polskich mediach już teraz został okrzyknięty najlepszym horrorem ostatnich lat, a w recenzjach trudno policzyć ilości przynajmniej "przeróżających". Podobna egzaltacja wystąpiła w przypadku wielu innych filmów grozy w ostatnim czasie (np. "Annabelle"). Jak będzie tym razem? Twórcy współczesnych horrorów prześcigają się w ilości sztucznej krwi, efektów specjalnych i wrzasków i odbiegają od tego, co istotnego w filmach grozy – w sztuce wywołania u odbiorcy strachu przez budowanie napięcia. Czy uda się

to "Przebudzeniu dusz"? Film zapowiada się ambitnie, bowiem został zrealizowany na podstawie sztuki teatralnej. "Debiutanckie dzieło Dysona i Nymana wolne jest od przypadłości typowych dla ekranizacji przedstawień, w zamian oferując widzom solidną porcję ciarek na plecach oraz błyskotliwą zabawę ikonografią kina grozy. Jeśli szukaliście filmu, po którym będziecie bali się zasypiać przy zgaszonym świetle, trafiliście pod właściwy adres" – zapewnia na Filmwebie Łukasz Muszyński. Zweryfikujemy to już 1 czerwca (Dzień Dziecka).

Tytuł:

"Przemiana"

("The Changeover")

Reżyser:

Miranda Harcourt,

Stuart McKenzie

Gatunek: Thriller

Główne role: Timothy

Spall, Melanie Lynskey, Lucy Lawless, Nicholas Galitzine, Erana James, Kare Harcourt, Benji Purchase, Ella Edward

Produkcja:

Nowa Zelandia,

Wielka Brytania

Premiera:

28 września 2017 (świat),
16 czerwca 2018 (Polska)

Fabula: Nastoletnia Laura Chant mieszka z mamą i młodszym bratem Jacko w ubogiej dzielnicy Christchurch w Nowej Zelandii. Dziewczyna zajmuje się chłopcem, gdy matka jest w pracy. Pewnego dnia, na pla-
cu zabaw Jacko znika jej z

Również miłośnicy thrillerów znajdą coś dla siebie w kinie. Fot.: materiały prasowe.

mał mnie opis fabuły. Brzmi ona tajemniczo i intrygująco, może trzymać w napięciu i stawiać pytania bez odpowiedzi. Warto sprawdzić.

Filip Bugowski

PRZEGLĄD

Najciekawsze i najważniejsze wydarzenia kulturalne

Eurowizja 2018 za nami

63. Konkurs Piosenki Eurowizji odbył się 8, 10 i 12 maja w Lizbonie (Portugalia). Konkurs wygrała reprezentantka Izraela – Neta Barzilai z piosenką "Toy". Na drugim miejscu uplasował się Cypr, a na trzecim Austria. Polskę reprezentował polsko-szwedzki duet Gromee i Lukas Meijer. Wakacyjna piosenka "Light Me Up" nie przypadła do gustu europejskiej widowni i nie zakwalifikowała się do finału. W półfinale zajęliśmy odległe 14. miejsce (na 18 reprezentacji). Najlepszy wynik w historii Konkursu Polacy wywalczyli w 1994 roku – wówczas to Edyta Górniak otarła się o zwycięstwo. Utwór "To nie ja!" zajął 2. miejsce.

Pawlikowski z nagrodą na 71. edycji MFF w Cannes

Paweł Pawlikowski dla francuskiej telewizji informacyjnej France 24. Fot.: France 24 English, screen z materiału udostępnionego na YouTube.

Paweł Pawlikowski został okrzyknięty na Festiwalu Filmowym w Cannes najlepszym reżyserem za film "Zimna wojna" (polska premiera – 8 czerwca). Film polsko-brytyjskiego reżysera podbił serca członków jury (pod przewodnictwem Cate Blanchett) nie tylko historią miłosną. To film autobiograficzny głęboko osadzony w polskiej historii, związany z losem emigranta i Polaków dotkniętych doświadczonych przez los, łamanych ideologicznie i materialnie w czasach komunistycznych. To niewątpliwie wielki sukces. Do druga taka prestiżowa nagroda dla Polaka od 1981 r., kiedy to Andrzej Wajda otrzymał Złotą Palmę za "Człowieka z Żelaza" (w 2002 roku nagrodę otrzymał Roman Polański za "Pianistę", jednak ten film powstał w koprodukcji polsko-francusko-brytyjsko-niemieckiej). W 2015 roku Paweł Pawlikowski za film "Ida" zdobył dla Polski pierwszego Oscara (w kategorii najlepszy film nieanglojęzyczny).

Sejm zamknięty na Noc Muzeów

Tegoroczna Noc Muzeów odbyła się 19 maja. Uczestnicy wydarzenia mogli bezpłatnie zwiedzić setki muzeów i innych historycznych obiektów, jednak bez możliwości wejścia do Sejmu i Senatu. "Z przyczyn organizacyjnych Sejm nie wzię udziału w Nocy Muzeów" – poinformowało łakonicznie Centrum Informacyjne Sejmu. Decyzja marszałka, zdaniem niektórych publicystów, była podyktowana protestem osób niepełnosprawnych. W tym roku nie odbędzie się również posiedzenie Sejmu Dzieci i Młodzieży. Trudno oprzeć się wrażeniu, że Sejm RP zaczyna przypominać twierdzę (tylko obłądzenie ani widu, ani słychu).

Nagroda imienia Lecha Kaczyńskiego dla Libery

Antoni Libera – prozaik, tłumacz oraz reżyser teatralny – został tegorocznym laureatem Nagrody im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Wyróżnienie wręczył literatowi Mateusz Morawiecki: "Antoni Libera dba o Polskę poprzez kulturę, dba o Polskę poprzez to, że nie ulega modom [...], poprawności politycznej" – podkreślił premier.

Julia Stolarek

RECENZJA - ŚWIAT KSIĄŻEK DARI

O miłości, która przygnębia i daje nadzieję

Książka może wydawać się powierzchowna i płytka. W centrum uwagi mamy miłość nastolatków, ale powieść w rzeczywistości wzrusza i napawa nadzieją. Sam John Green, autor bestsellera "Gwiazd Naszych Wina", powiedział: "Powieść Eleonora i Park przypomina mi nie tylko, jak to jest być młodym i zakochanym w dziewczynie, ale także jak to jest być młodym i zakochanym w książce".

Park jest w połowie Azjata, trenuje taekwondo i uwielbia komiksy. Jest nieustannie porównywany do brata i to Park jest tym "gorszym". Eleonora ma burzę ognistorudych loków i całkowicie beznadziejne życie. Mieszka z licznym rodzeństwem, matką i ojczymem, który jest kompletnym frajrem. Cała rodzina jest na utrzymaniu okropnego Richiego, który nie dość, że

skazuje ich na życie w paszkudnych warunkach, to wykorzystuje matkę Eleonory na wiele sposobów.

Nastolatkiwie po raz pierwszy spotykają się w szkolnym autobusie, gdzie Eleonora jest niejednokrotnie wyśmiewana i poniżana: nie jest piękna, idealną dziewczyną. Park z początku również odczuwa do niej niechęć, lecz z czasem zaczyna ich łączyć wspólna pasja i te same problemy.

Książka opowiada o pięknej i nieszczęśliwej miłości. Los nie sprzyja głównym bohaterom pod żadnym względem, a mimo to powstaje między nimi niesamowita więź. Bardzo dokładnie zostały opisane w niej emocje związane z pierwszą miłością, rozterki i niepełności.

Książka z pewnością zasługuje na uwagę. Perypetie bohaterów, ich życiowe,

Tytuł:

"Eleonora i Park"

Oryginalny tytuł:

"Eleanor and Park"

Auto:

Rainbow Rowell

Wydawnictwo:

Moondrive

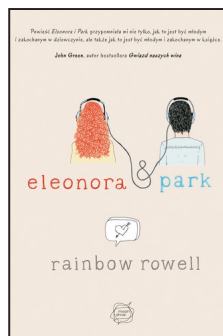
Rok wydania w Polsce:

2015

Ilość stron: 358

Moja ocena: 8/10

przygnębiające czytelnika problemy są przeplatane bardzo zabawnymi fragmentami, dzięki czemu możemy z dystansem śledzić losy książkowych postaci (tak bardzo podobnych do nas). "Eleonora i Park" to przede wszystkim obraz miłości – miłości niejednoznacznej, czasami o gorzkim, czasami o słodkim smaku. To również świadectwo uczucia, o które trzeba, po prostu, dbać. Miłość idealna jest możliwa, nie spada

"Eleonora i Park" – książka o "normalnych nastolatkach", bez nadprzyrodzonych mocy i występowania postaci fantastycznych, typu wilkołaki, wampiry czy zombie. Fot.: materiały prasowe.

ona jednak jak grom z jasnego nieba, trzeba się trochę wypocić. Daria Norycka

WYWIAD

Edyta Bielska: "Sport – mój sposób życia!"

Edyta Bielska jest uczennicą klasy 1/a (psychologicznej) Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego. We wrześniu miałam przyjemność porozmawiać z Edytą o jej zamiłowaniu do sportu. Edyta osiąga coraz lepsze wyniki i ma już za sobą wiele sportowych imprez i zawodów, które skończyły się dla niej bardzo pozytywnie. Oczywiście, uczennica nie ma zamiaru na tym zaprzestać i z każdym miesiącem zaskakuje nas kolejnymi rekordami i zwycięstwami.

Z Edytą Bielską rozmawia Agnieszka Krupecka.

Agnieszka Krupecka: Od naszej ostatniej rozmowy minęło kilka miesięcy. Twoja kondycja sportowa jest w bardzo dobrej formie, pobijasz kolejne rekordy i zdobywasz nowe tytuły.

Edyta Bielska: To fakt, dużo się zmieniło, chociaż jedno nie. Wciąż dużo czasu poświęcam na treningi. W okresie jesienno-wiosennym wystartowałam w kilku biegach przełajowych, które skończyły się bardzo optymistycznie. Od grudnia zaczęłam tzw. sezon halowy. Pierwsze starty wyglądały bardzo dobrze i z zawodów na zawody poprawiałam swoje wyniki.

Podczas ferii byłam na zgrupowaniu kadry wojewódzkiej, na którym przygotowywałam się do Halowych Mistrzostw Polski. Impreza ta okazała się dla mnie bardzo szczęśliwa. Wystartowałam w pięcioboju, był to mój pierwszy wielobój. Na początku zbytnio się nie cieszyłam, ale po dwóch konkurencjach zaczęło mi się podobać. Po całym pięcioboju okazało się, że jestem na podium. Srebrny medal był dla mnie dużym zaskoczeniem, a także szczęściem.

Nadal ciężko trenuje i zaczynam starty w sezonie letnim. Pierwsze starty zaczęły się rekordami życiowymi i, jak się później okazało, rekordami szkoły. Z dużym optymizmem oczekuję na kolejne starty.

AK: Jesteś, z pewnością, nie tylko moim zdaniem, powodem do dumy dla naszej szkoły oraz całego powiatu, ponieważ pokazujesz się na arenie ogólnopolskiej. Mimo to nadal pozostajesz bardzo skromną osobą, która nie wybija się ponad innych. Czy uważasz, że zachowanie pokory i niewywyższanie się to cecha dobrego sportowca?

EB: Moim zdaniem są to cechy, które charakteryzują dobrego sportowca. Z drugiej strony jednak jest to sprawa indywidualna, wszystko zależy od tego, kim jesteśmy.

AK: Na arenie ogólnopolskiej z pewnością znajdziesz się więcej osób na tak wysokim poziomie. Jakie podejście masz do swoich rywali, a jak oni pod-

Edyta Bielska (pierwsza z lewej strony) srebrną medalistką na Halowych Mistrzostwach Polski Juniorów i Juniorów Młodszych. Fot.: Facebook Edyty.

chodzą do rywalizacji z Tobą? Czy zdarzają się zachowania, które przekraczają granicę "zdrowej rywalizacji"?

EB: Nie zdarzyły mi się żadne zachowania przekraczające granicę zdrowej rywalizacji. Jak podchodzę do rywali? Stwierdzam, że każdy z nas ma równe szanse. Sportowcy są, zazwyczaj, bardzo mili. Zawsze można kogoś poprosić o wsparcie czy udzielić pomocy komuś innemu. Dzięki udziałowi w różnych zawodach nawiązałam bardzo dużo znajomości, które rozwijają się z roku na rok.

AK: Ostatnio na facebookowym profilu opublikowałaś film o swojej pasji. Na końcu wspominałaś o tym, że "warto marzyć, a jeszcze lepiej jest te marzenia spełniać". Jakie są Twoje marzenia i cele, które chciałabyś osiągnąć w tym roku?

EB: Na tę chwilę moim celem jest zakwalifikowanie się do Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży. Jeszcze nie wiem czy będę starała się o minimum w siedmioboju, czy pojeźdźczej konkurencji. Czas pokaże. Jeżeli chodzi o marzenie... Chciałabym zdobyć medal na tej imprezie. Przedemną dużo pracy, mam nadzieję, że jej owocem będzie właśnie medal.

AK: Czy kiedykolwiek myślałaś nad zrezygnowaniem z tego sportu? Miewasz jakiegokolwiek chwień słabości, które zniechęcają cię do dalszego trenowania?

EB: Chwilę słabości czasami się zdarzają, gdy

coś nie wychodzi na treningu czy zawodach. Takie stany są bardzo krótkie, mam duże wsparcie w trenerze, rodzinie i w znajomych, na których mogę zawsze liczyć. Przyznam się szczerze, że nigdy nie myślałam nad tym, aby zrezygnować ze sportu. Nie myślałam o tym nawet wtedy, kiedy miałam jakieś kontuzje, które wykluczały mnie z rywalizacji. Sport to mój sposób życia.

AK: Być może wśród naszych czytelników są osoby, które także trenują lekkoatletykę lub inny sport, a może dopiero z nim zaczynają. Masz jakieś rady na dobry start dla tych osób?

EB: Należy, przede wszystkim, wierzyć w samego siebie. Jeżeli my sami uwierzymy w coś, w jakiś cel, to zdanie innych nie będzie miało dla nas dużego znaczenia. Jeżeli zaczynamy trenować, to powinniśmy robić to sumiennie, bo wtedy efekty będą jeszcze bardziej zadowalające. Każdy z nas, niezależnie czy uprawia sport, czy odnosi sukcesy w nauce, powinien cieszyć się tak samo z małych sukcesów, jak i tych dużych. Każdy wynik przybliża nas do tego szczególnego i najważniejszego celu, który jest w naszej głowie i sercu.

AK: Edyto, bardzo dziękuję, że znalazłaś dla nas czas. Życzę Ci kolejnych rekordów i laurów, mam nadzieję, że wkrótce będziemy mogli porozmawiać o kolejnych sukcesach.

EB: Dziękuję bardzo i serdecznie pozdrawiam czytelników "Logina"!

INFORMACJA

Mundial coraz bliżej. Poznaj rywala

Coraz większymi krokami zbliżają się Mistrzostwa Świata w Pilec Nożnej 2018. Święto fanów będzie trwać od 14 czerwca do 15 lipca. Mecz otwarcia wystartuje o godz. 17:00 czasu polskiego na stadionie Łużniki w Moskwie. Zmierzą się w nim gospodarze – Rosja – i Arabia Saudyjska.

W listopadzie 2017 roku poznaliśmy komplet finalistów imprezy, a na początku grudnia odbyło się losowanie grup.

Grupa A: Rosja, Arabia Saudyjska, Egipt, Urugwaj.

Grupa B: Portugalia, Hiszpania, Maroko, Iran.

Grupa C: Francja, Australia, Peru, Dania.

Grupa D: Argentyna, Islandia, Chorwacja, Nigeria.

Grupa E: Brazylia, Szwajcaria, Kostaryka, Serbia.

Grupa F: Niemcy, Meksyk, Szwecja, Korea Południowa.

Grupa G: Belgia, Panama, Tunezja, Anglia.

19 czerwca z Senegalem – drużyną, która ograła Francję

Na Mistrzostwa Świata w Rosji zakwalifikowała się nasza reprezentacja, która trafiła do grupy H z Senegalem, Kolumbią i Japonią. Pierwszym rywalem białoczerwonych będzie Senegal, z którym zmierzmy się 19 czerwca o godzinie 17:00 w Moskwie na Otkrytije Arenie. W kontekście tego meczu warto zauważyć, że z Senegalem zagramy po raz pierwszy w historii. Dla uświetnienia pierwszego meczu Polaków na MŚ spółka PL 2012+ planuje otworzyć na PGE Stadionie Narodowym największą strefę kibica dla 70 tys. miłośników piłki nożnej. W rankingu FIFA Senegal zajmuje 27. miejsce. Przeciwnika nie można jednak lekceważyć – reprezentacja ta jest drugą najmocniejszą drużyną w Afryce, a na mundialu w Japonii i Korei ograła... Francję.

24 czerwca z Kolumbią – z drużyną najsilniejszą (teoretycznie)

W drugiej kolejce zagramy z najsilniejszą (teoretycznie) drużyną – Kolumbią. O punkty w tym kraju zawalczymy 24 czerwca o godzinie 20:00 w Kazaniu. Reprezentacja Kolumbii to niewątpliwie najtrudniejszy nasz przeciwnik – swoją klasę i wysoki poziom potwierdziła cztery lata temu na mundialu w Brazylii, kiedy to dotarła do ćwierćfinału i odpadła w meczu o półfinał z Brazylią 1:2. Jednak w eliminacjach do MŚ Kolumbijczycy nie zaprezentowali najlepszej dyspozycji – grupowi rywale z Ameryki Południowej awansowali do turnieju dopiero z czwartego miejsca. W rankingu FIFA Kolumbia znajduje się na 17. miejscu.

28 czerwca z Japonią – mecz o wszystko?

Ostatni mecz w fazie grupowej zagramy z Japonią o godzinie 16:00 w Wolgogradzie. Zakładając plan awaryjny (i oby tak się nie stało!), jeśli z Senegalem i Kolumbią stracimy punkty, to może okazać się, że z aszytą reprezentacją zagramy o wszystko. Kraj Kwitnagacy Wiśni awansował na mundial w Rosji z pulą 20 punktów. Japonczycy przegrali tylko dwa spotkania. W marcowym rankingu FIFA drużyna Akira Nishino zajęła drugie 55. miejsce (zatem daleko za Polakami, którzy plasują się na 6. pozycji).

Grupa H nie należy, wbrew pozorom, do najłatwiejszej. Nie jest też jednak nie do pokonania. Na Mistrzostwa Europy w 2016 roku Polacy doszli do ćwierćfinałów i walczyli do samego końca. Polska ma szansę wyjść z grupy i bić się o jak najlepsze miejsce.

Na początku maja poznaliśmy wstępną kadrę – 35-osobową listę – na mundial w Rosji. (Trener Adam Nawalka będzie musiał wkrótce wybrać 23 zawodników).

Bramkarze: Wojciech Szczęsny, Łukasz Fabiański, Łukasz Skorupski, Bartosz Bialkowski.

Obrońcy: Łukasz Piszczek, Bartosz Bereszyński, Tomasz Kędziora, Robert Gumny, Kamil Glik, Michał Pazdan, Jan Bednarek, Thiago Cionek, Marcin Kamiński, Maciej Rybus, Artur Jędrzejczyk, Paweł Jaroszyński.

Pomocnicy: Jakub Blaszczykowski, Kamil Grosicki, Przemysław Frankowski, Sławomir Peszko,

Tegoroczny mundial zostanie rozegrany w 12 miastach rosyjskich, m.in. w Moskwie, Kaliningradzie, Petersburgu i Soczi.

Piotr Zieliński, Krzysztof Maczyński, Karol Linetty, Taras Romaneczuk, Paweł Dawidowicz, Jack Góralski, Grzegorz Krychowiak, Rafał Kurzawa, Damian Kądzior.

Napastnicy: Robert Lewandowski, Arkadiusz Milik, Dawid Kownacki, Krzysztof Piątek, Jakub Świerczok, Łukasz Teodorczyk.

Jakub Ostaszewski

INFOKOMENTARZ

Stadiony na Mundial w... niegotowości

Jeszcze niedawno cała sportowa Europa była myślami we Francji ze swoimi piłkarzami na Euro 2016. Wiele osób do dziś wspomina te imprezy jako pokaz siły naszych orłów, którzy z kapitalnej strony pokazali się na francuskich boiskach, odpadając w ćwierćfinale po boju z Portugalią w rzutach karnych. Tysiące kibiców, miliony zdartych od śpiwogardel, wielogodzinne festowanie po zwycięskich meczach, emocje, które w wielu wywołują ciarki na plecach. To wszystko powróci do nas już za kilka tygodni.

Organizację Mundialu 2018 powierzono w ręce Rosjan. Ich zadaniem będzie stworzenie najlepszej otoczki wokół imprezy, dostarczenie niesamowitych przeżyć kibicom i zapewnienie piłkarzom największego komfortu gry. Ten ostatni warunek możliwy będzie do spełnienia tylko wtedy, jeśli każdy z 12 obiektów sportowych zostanie oddany do użytku piłkarzy do 14 czerwca. Ale czy tak się stanie? To pytanie budzi wiele kontrowersji.

Stadion bez murawy

Na tę chwilę tylko 5 stadionów (z 12 obiektów) nadaje się do użytku. Najgorszą sytuacją (pod względem użyteczności i przygotowania) może "pochwalić się" Samara Arena. Na stadionie brakuje dwóch najważniejszych rzeczy, czyli murawy i trybun dla kibiców. Przypominam, że rozgrywki startują już 14 czerwca. Jeśli Rosjanie zdążą przygotować nawierzchnię i zamontować trybuny, istnieje przepis ustanowiony przez FIFA, który mówi o tym, że nie tylko stadion musi być w pełni przystosowany do imprezy. Powinny zostać również rozegrane na nim 3 mecze testowe, które sprawdzą m.in. stan murawy. Na stadionie w Samarze może zbraknąć na to czasu.

Mundial w Rosji ma szansę obdobić Brazylii tytuł gospodarza najgorzej przygotowanego wydarzenia sportowego. Na zdjęciu Stadion Centralny w Jekaterynburgu z 1957, który musiał przejść gruntowną przebudowę. Rosyjski stadion nie spełniał wymogów FIFA dot. ilości miejsc dla kibiców, więc "wklejono" trybuny na... zewnątrz. Z kolei zaplecze sanitarne na stadionie w Wolgogradzie, na którym to zagrają Polacy, pozostawia wiele do życzenia. Na jednym z udojędionych zdjęć widać szereg muszli klozetowych, ustawionych jedna obok drugiej bez ścianek odgradzających. Internauci żartują, że papieru toaletowego też nie można się spodziewać. Fot.: FIFA World Cup, Facebook.com

Kaliningradzkie bagno

Kolejnym stadionem, który nie zachwyca przygotowaniem, jest Stadion Kaliningrad. Na pierwszy rzut oka, do samego stadionu nie można mieć większych zastrzeżeń. Wątpliwości budzi jednak miejsce pod budowę samego obiektu. Został on wybudowany na dość specyficznym podłożu, a dokładnie – na "bagnach".

Mimo tych wszystkich przeciwności organizacyjnych nie pozostaje nam nic innego, niż odliczać dni do pierwszego gwizdka sędziego i ścisnąć kciuki za kadrę białoczerwonych.

Klaudiusz Lanczak

Liceum Ogólnokształcące im. Bolesława Chrobrego w Gryficach

Na rok szkolny 2018/2019 proponujemy:

Gimnazjalisto!

**Lubisz wyzwania?
Posiadasz zdolności językowe?
Chcesz biegle mówić po angielsku?**

**Proponujemy właśnie Tobie naukę
w oddziale dwujęzycznym**

JEDYNA TAKA KLASA W POWIECIE GRYFICKIM

klasa dwujęzyczna

**ABSOLUTNA
NOWOŚĆ**

- konwersacje z native speakerem
- udział w obozach szkoleniowych EuroWeek
- udział uczniów w międzynarodowych projektach edukacyjnych
- zwiększona liczba godzin języka angielskiego
- wybrane przedmioty w języku angielskim
- możliwość zdawania matury w języku angielskim
- przygotowanie do zdawania certyfikatu językowego

klasa psychologiczna

- współpraca ze Szkołą Wyższą Psychologii Społecznej w Warszawie
- współpraca z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną w Gryficach
- patronat Uniwersytetu Szczecińskiego
- warsztaty psychologiczne
- comiesięczne spotkania z trenerem
- treningi interpersonalne
- działalność w Klubie Wolontariusza

klasa prawniczo-medialna

- patronat Wyższej Szkoły Humanistycznej TWP w Szczecinie
- patronat Uniwersytetu Szczecińskiego
- działalność w Klubie Młodych Prawników
- obserwacja rozpraw sądowych
- współpraca z kancelariami adwokackimi
- warsztaty dziennikarskie
- współpraca z lokalnymi mediami
- redagowanie Powiatowego Miesięcznika Młodzieżowego LOgin

klasa matematyczno-biznesowa

- współpraca z Politechniką Koszalińską
- współpraca z Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym
- działalność w Szkolnym Kole Naukowym
- współpraca z lokalnymi bankami
- warsztaty z lokalnymi przedsiębiorcami
- działalność w projekcie Młodzieżowe Miniprzedsiębiorstwo

klasa turystyczno-lingwistyczna

- patronat Uniwersytetu Szczecińskiego
- patronat Wyższej Szkoły Integracji Europejskiej w Szczecinie
- konwersacje z native speakerem
- udział w obozach szkoleniowych EuroWeek
- wymiany uczniowskie
- udział uczniów w międzynarodowych projektach edukacyjnych
- współpraca z Instytutem Goethego
- współpraca z Instytutem Cervantesa
- działalność w Szkolnym Klubie Europejskim

klasa medyczno-kosmetologiczna

- współpraca z Politechniką Koszalińską
- praca w szkolnym laboratorium chemicznym
- współpraca ze szpitalem i lokalnymi aptekami
- patronat Fabryki Kosmetyków KRYOLAN POLAND Sp. z o.o.
- warsztaty w pracowni kosmetycznej
- wyjazdy studyjne do SPA

Więcej szczegółów na: www.lochrobry.pl

w zakładce **OFERTA EDUKACYJNA**